

Utrikesdepartementet

Enheten för internationell handelspolitik och EU:s
inre marknad, Inre marknaden

Rådets möte, konkurrenskraft, den 28 maj 2018

Information om dagordningspunkt

Nummer: 4

Rubrik: Varupaketet, förordning om ömsesidigt erkännande

Vilken typ av behandling förväntas i rådet: Beslut om allmän inriktning

Dokumentbeteckning: ST-8674-2018-INIT-EN, ST-15965-2017-INIT-SV,
ST-15965-2017-ADD-1-SV.

Faktapromemoria: Förordning om ömsesidigt erkännande av varor,
2017/18: FPM45

Datum för tidigare samråd med EU-nämnden: Tidigare samråd har ej skett

Förslagets innehåll

Principen om ömsesidigt erkännande, som följer av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och EU-domstolens praxis, regleras inte i förslaget till förordning. Vad som istället föreslås är administrativa rutiner kopplade till principens tillämpning.

Kommissionen föreslår att det införs ett system för deklARATIONER om ömsesidigt erkännande som företag på frivillig basis ska kunna använda för att visa att en vara lagligen har saluförts i en annan medlemsstat. Förordningen innehåller en bestämmelse som anger villkoren för hur en sådan deklARATION ska utformas i syfte att göra det enklare för företag att åberopa principen.

Det föreslås vidare rutiner som medlemsstaternas myndigheter har att följa när de bedömer att principen om ömsesidigt erkännande ska frångås och marknadstillträde hindras. Myndigheterna ska dock kunna frångå dessa rutiner och tillfälligt förbjuda varor i fall varorna bedöms utgöra en allvarlig risk eller strida mot allmän moral eller säkerhet. Det föreslås även regler som syftar till att undvika dubbla anmälningar av åtgärder som också ska anmälas enligt systemet Rapex, vilket är upprättat för att informera om produkter som medför en fara.

En problemlösningsmekanism föreslås som är tänkt att komplettera det redan etablerade Solvit-verktyget. På begäran av ett Solvit-center ska kommissionen bedöma ett nationellt beslut som fattats i enlighet med den föreslagna förordningen och, efter att ha hört berörda parter, utfärda rekommendationer eller åsikter om beslutets förenlighet med principen om ömsesidigt erkännande.

Liksom i nu gällande förordning finns det regler om så kallade produktkontaktpunkter som medlemsstaterna är skyldiga att upprätta. Kontaktpunkterna har till uppgift att bland annat informera om principen om ömsesidigt erkännande och om vilka tekniska regler som gäller för en viss vara i medlemsstaten. Till skillnad från vad som gäller idag föreslås skyldigheter att tillhandahålla viss information via internet. Kontaktpunkterna föreslås också ges skyldighet att samarbeta med sina motsvarigheter i andra medlemsstater. Ett it-system ska användas för att uppfylla krav om information och kommunikation.

Förslaget har behandlats i fyra möten i rådsarbetsgrupp och justerats i vissa delar.

- Tillämpningsområdet har justerats för att bättre täcka in principen om ömsesidigt erkännande inklusive rättspraxis.
- Deklarationen om ömsesidigt erkännande har justerats så att de inte endast kan upprättas av producenter utan även av andra ekonomiska aktörer. Förslaget har också justerats för att de ekonomiska aktörernas skyldigheter ska framgå tydligare.
- Procedurerna för myndigheter har ändrats för att bli tydligare. Ekonomiska aktörer har fått tydligare möjligheter att lämna synpunkter när myndigheter överväger att fatta beslut om en vara.

- Kommissionens skyldigheter inom ramen för Solvit-systemet har utökats.

Förslag till svensk ståndpunkt

Principen om ömsesidigt erkännande på varuområdet är en grundbult för den fria rörligheten för varor. Förordningsförslaget ersätter en tidigare gällande förordning och enligt regeringens mening blir de nya reglerna en förändring till det bättre. De administrativa rutinerna blir tydligare och det införs regler om deklarationer om ömsesidigt erkännande som kan underlätta för företag och myndigheter. Nuvarande kompromissförslag ger också ett ännu tydligare förslag i flera delar. Regeringen anser att det ursprungliga förslaget tillsammans med det senaste kompromissförslaget har potential att förbättra den inre marknaden för varor. Sverige bör därför kunna acceptera ett förslag med denna inriktning.

Tidigare behandling i riksdagen

Förslaget har inte tidigare behandlats av riksdagen. Överläggning med Näringsutskottet planeras till den 22 maj.

Rättslig grund och beslutsförfarande

Artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet efter ordinarie lagstiftningsförfarande med Europaparlamentet enligt artikel 294 i EUF- fördraget.

Europaparlamentets inställning

Ännu ej känd. Förhandlingar med Europaparlamentet inleds efter beslut om allmän inriktning.

Remissinstansernas ståndpunkter

Det stora flertalet remissinstanser är allmänt sett positivt inställda till förslaget och inga särskilda problem har uppmärksammats.

Gällande svenska regler och förslagets effekter på dessa

I nuläget gäller varuförordningen ((EG) nr 764/2008) på området. Vissa kompletterande svenska bestämmelser finns i förordningen (2014:1039) om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn, och dessa kan komma att behöva ses över.

Budgetära konsekvenser/konsekvensanalys

Förslaget bedöms inte medföra några väsentliga nya kostnader eftersom ett liknande regelverk i allt väsentligt redan gäller. Eventuella mindre kostnader hänförliga till ändrat arbetssätt eller justerade uppgifter för kontaktpunkten bedöms kunna hanteras inom befintliga ramar och inte påverka statsbudgeten. Myndigheter som är remissinstanser har inte lyft fram resursfrågan som problematiskt.